

ERRORES

S T A E
V
V
L
P
U
R
G
I
S

ERRORES S:TAE VALPURGIS» UTKOMMER ÅRLIGEN DEN 30 APRIL. ANSVARIGA UTGIVARE OANSVARIGA SKRIVARE. ANNONSPRIS: FÖRE I OCH EFTER XTEN I MK PER CENTILITER. KÅRMEDELMÅR BEVILJAS 100 % RABATT. VINNLIGA CIVES ERHÅLLA BLOMSTERRABATT. ÅKE CARLSON, BAHARABATT.

GENSAGA.

Åbo Akademis studentkår vill härmed inlägga sin bestämdaste gensaga mot de ohemula tillvitelser vikarierande skolmästarn Hallbäck riktat mot en oförvitlig bärare av ett frejdat namn. Djupt upprörda över bemälda skolmästares påstående, att en av Runebergs fänrikar (von Törne) skulle utöva en demoraliserande inverkan på den svenska skolungdomen, önska vi på grundvalen av praktisk erfarenhet bringa till allmänheten kännedom, att medlemmar av ovanantydde ått i regeln aldrig förfallit till missbruk av vare sig lättare eller svårare till- och vedermälen.

VILSELEDARE

Åbo den 30 april 1934.

»Errores St:ae Valpurgis utkommer härhos med sin andra årgång. Vis av det skräckvälde, som drabbat en känd ortskollega, har Styrelsen icke tvekat att med en drastisk gest avhysa hela den förra redaktionen och överlåta utgivningen åt nya krafter, vilka äga bättre förutsättningar att anpassa sig efter Styrelsens tänkesätt och åsikter, men likväl icke ha förmågan att överträffa dess förväntningar. För att ytterligare befästa sin ställning har Styrelsen vidare gått i författning om de mer bemärkta f. d. redaktionsmedlemmarnas stadsförvisning. Den forna huvudredaktören har tvungits att förgå sig till Nådendal, där han numera torde idka ett känsligare yrke än politik. En av hans lataste kolleger, hans fåfänglighet Sven Olov, även kallad filosofiemagis-

FAMILJENOTISER

Förlovade

Thit Jensen — Sven Stendahl.

Morganatiskt äktenskap

har ingåtts mellan prinsessan Juliana av Holland och greve Kyrill Buxhoevden, S.A., S.S., N.S.D.A.P.

Den lycklige brudgummen ses tyvärr icke här nedan.

tern con amore S. O. Lindman, har av sin ortodoxa morals skruppel drivits ännu längre västerut. Ur Uppsalas eleatiska damgömmor dugga nu hans konservativa brev över ej mindre hans fiender än ock hans vänner. Civis Olav Ahlbäck, som tacklöst övertog magister Lindmans förfuskade verk, har som en följd därav också drabbats av höga vederbörandes vrede. Hans kända böjelse mot ett rödare väderstreck har förfogat honom till vår ostliga förstad. Civis Ahlbäckes heraklitiska temperament förleder honom dock till täta och intensiva utflykter, vilka stundom utsträckt ända till Åbo. Detta har likväl icke verkat menligt på Styrelsens splendiditet. Denna är mot förväntning orubbad, ehuru man icke lyckats ur stadens horisont fördriva den förra årgångens beryktade pseudoledarskribent Herr Lektor Hilmer Tegengrin.

Styrelsen har således med framgång ådagalagt ett i sitt slag enastående förutseende. I detta avseende borde den alltså kunna tjäna som ett föredöme för den ovannämnda ortskollegan, som även i övrigt har mycket att lära av oss. Ty hela vår verksamhet bygger på sant humana och demokratiska principer. Sålunda tveka vi aldrig att ädelmodigt erkänna Åbos oduglighet som vinterhamn. Vi äro medvetna om de dimmor, grund och andra fador, vilka hopa sig för dem, som riskera det vådliga försöket att inlista sig i den gyttjepöl, som lystrar till namnet Åbo hamn. Vi skänka kollegan »Västra Nyland» vårt erkännande för dess uppriktiga hävdande av den egna landsändans ofelbarhet och vi ansluta oss i allo till Olai Magni uttalande om »den präktiga hamn, som kallas Hangö, hvilken är så inbjudande och trygg, att dess like ej står att finna i hela hafvet omkring Norden, törhända ej heller i stora vida oceanen någon, som kan uthärda en jämförelse!»

För övrigt ha vi höjt oss från handelspolitikens prosaiska nivå. Vi kon-

Hymn

till

VÄRLDSHISTORISKA SEMINARIETS PREFEKT

av

Poeta Laureatus.

*Till Almas ära vill jag sjunga
fäst om kärlek och politik,
i lyriskt rus bland molnen gunga
på ord och meter jätterik.*

*Ty Alma älskar alla unga.
Mången låga ock hon väckt.
Och allt det svåra, allt det tunga
skyr vår världshistoriska prefekt.*

*I Veckojournalens kungliga spalt
med ledighet strör hon omkring
fantastiska fakta av säregen halt
om människor och granskareting.*

*I Westermarcks våning hon härjade vild,
som endast vår Alma det kan.
Men uppå en var dock charmen förspilld.
I Maria hon fick sig sin överman.*

*På festernas mångfald hon spridit
sol och glädje och glans.
På orden hon stundom ridit,
men alltid med fläckfri lans.*

*Som amorin hon gjorde tycka,
som sedeapostel också,
men respektlöst nog vi tycka,
att illa likas de två.*

*Ja, till Almas ära må jag sjunga,
fäst om kärlek och politik,
i lyriskt rus på molnen gunga
och häva upp ett jubelskrik!*

centrera våra krafter på mera upprörande saker. Världens ondska dräpa vi med ett ironiskt grin. Kälkborgarns förstockning vilja vi spränga. Bakom sträva ytor leta vi efter humorns milda

strålar. Vi söka liv och rörelse. Alltings relativitet är vårt motto.

Vilket nogsamnt framgår av det följande.

PROTEST: Då till vår kännedom kommit, att »Errores S:tæ Valpurgis» spalter upplåtits åt ariskt otillförlitliga individer, som betjänat sig därav på ett för vår fosterstad förklenande sätt och angripit våra heligaste ideal, vilket allt tyder på ett fördärvbringande inflytande av en kulturliberalistisk-marxistisk-judiskt internationalistisk organisation, vars namn våra tungor vägra att uttala, inlägga vi anhängare av Lassalles nationella socialism däremot vår mest indignerade protest.

Tredje Riket, den 30 april 1934.

Wolfgang Hitler.

Sven Göbbels.

Birger Göring.

BERIKTIGANDE: Redaktionen får med anledning av ovanstående meddela, att den på några väsentliga punkter icke anser sig kunna omfatta vilseledarskribentens framställning och åsikter. Efter en överläggning med Styrelsen har redaktionen ytterligare befästs i sin uppfattning. Isynnerhet den tendensiösa framställningen av de forne redaktionsmedlemmarnas leverne kan lätt bibringa läsarn en riktig uppfattning av dessa nationella kamraters öden och äventyr. Orsaken till att artikeln överhuvudtaget intagits ligger i det beklagliga faktum, att huvudredaktörerna numera icke anse sig behöva genomgå manuskripten förrän de utkommit i tryck.

De av vilseledarskribenten berörda patriotiska problemen ha ävenledes erhållit en missvisande karaktär. Redaktionen beklagar livligt, att tidningens spalter sålunda utnyttjats för spoliering av nationella ideal. Redaktionen har aldrig, icke ens i fyllan, velat förbise Åbo stads naturliga behov. Vi framhärda i det längsta att det är Hangö och icke Åbo, som omtöcknas av den besvärande tjockan. Med honnör för vår ortskollegas upphöjda kamp för våra av de hatfullt inställda huvudstadsborna förbisedda intressen, erkänna vi gärna, att även under svåraste isförhållanden små motorsumpar med ledighet inslunkit i vår ur strategisk synpunkt så beundransvärda hamn.

Redaktionen beklagar de uttalanden som gjorts i det avsnitt av artikeln, vari de bägge här särskilt framhävda punkterna ingå och den tendens, som framträder i detsamma. Samtidigt är redaktionen i tillfälle att framhålla, att Styrelsen enhälligt dikterat redaktionens ställningstagande.

VILLE.

Vem är den flinke mannen där vid bordets rand,
som skådar efter punsch och kaffetåren?
Hans dräkt, hans flint, hans brillors glans,
hans kinders brand,
och bågarn, bräddfull, i hans manligt knutna hand,
allt, ger en bild av borne Kuratoren.

Han syns bland sena, Wiiken har han när,
minutligt ock man komma ser och vandra
den unga grace som punsch till honom bär,
men framför honom och breve' man också tär
»den söna vin», glatt skålande med andra!

Ren har i smyg Sven Stendahl hunnit tåga av,
sin kropp till färd syns Saxen sammantränga
och Gladers sång'är sänkt en hel oktav,
var grogg blir dyr, snart går envar i muntert trav
mot hemmets vrå att sig i sängen dänga.

Orörlig sitter Ville dock än kvar,
ännu ett värv han har att övervaka;
på frostig is en pärla än han har,
den måste gå med sång, med ljudelig fanfar,
om ej, så vägrar Ville att den smaka.

Ej vill han traska bort i nattens snö,
nej hellre stanna, värmd av vinets flamma!
Ej snärjas uti garn av fridlyst mö,
Nej, supa som en man, och sedan hem, adjö!
Och skaran han tillhör, den vill detsamma.

Om bland Propheters tal i sena framtidsår
hans snille bleknar bort för större snille.
Om vid hans namn ej mer man tänker på folklor,
och enslig, obesatt, med nötta karmar står
den stol vari han satt vår trogna Ville.

LITTERÄR SPALT.

NY RESLITTERATUR.

Jag läste för en tid sedan en verkligt underhållande bok, som jag anser värd en viss uppmärksamhet. Den bär titeln »Resor och Äventyr» och är skriven av signaturen Bonzo. Bakom signaturen döljer sig en av våra mera kända resenärer. Jag skall nu ge ett kort referat av boken och framhålla några brottstycken för att ge den ärade allmänheten ett begrepp om i vilken stil den går.

Han börjar med några hågkomster från sin barndom. Den första resa han tydligt erinrade sig var, då han för första gången kom hem. Han kom i sällskap med en barnsköterska och sin moder från Helsingfors. Han var då 12 dagar gammal. Denna första erfarenhet gav honom blodad tand. Så snart ett tillfälle gavs, grep han det i flykten och kunde ibland vara borta hemifrån flera timmar, utan att familjen hade en aning om var han var.

Under skoltiden hade han ej mycken tid övrig för tillfredsställande av sin passion. Han var en flitig gosse och använde all sin lediga tid till läsläsning. Ofta längtade han likväl efter att få resa utan att dock se sig i stånd att realisera sina planer, förrän han kom på den geniala idén att byta skola. Föräldrarna var naturligtvis emot saken, men då lärarkollegiet var fullständigt ense med Bonzo, måste familjen ge efter. Han kom till ett större samhälle i närheten av Helsingfors och hade därigenom tillfälle att rätt ofta resa in till Huvudstaden.

Efter lyckligt avlagd studentexamen beslöt han fortsätta sin utbildning i Åbo för att på detta sätt i större utsträckning komma i kontakt med vårt lands kommunikationsväsen.

Jag vill nu ej närmare ingå på alla de resor han beskriver i sin bok. Jag kommer alltså ej att berätta om hur han utan pass och pengar gav sig i väg till Estland och klarade sig iland med ett pass som var försett med en fotografi föreställande en äldre herreman med ett böljande vitt skägg, eller hur han kom hem från Paris utan andra pengar än 2 franska franc och en finsk fem-

Rhenvinets lov! Hans ära har ej dött!
Då skall hans korpus fly från folkloriken
med fröjd till söner av ett folk som blött!
Här trivs han alltid! Här ler livet rosenrött!

Här hyllas han av vännerna i viken!

(och av o. v.)

markssedel. Jag lämnar i stället ordet åt honom själv och låter honom berätta om sin resa till Stockholm. Så här skriver han: »Studentkårens årsfest led mot sitt slut. Ja, officiellt avblåstes den ju redan för 2½ dygn sedan, men min gode vän Sommarsköld och jag och några andra gentlemän bland dem St:holms repr. kand. Bergman idkade fortfarande ett stillsamt umgänge med diverse svagare läskdrycker. Det var kvällen för Bergmans definitiva avresa och avskedets stund närmade sig. Vi förflyttade oss småningom ned till hamnen och taga med tårade ögon avsked av vår älskade broder. Båten lade ut och Bergman begav sig på upptäcktsfärd efter salongen. Döm om hans häpnad, då han fann Sommarsköld och mig behagfullt utsträckta i var sin länstol läppjande på en dryck, som med till sannolikhet gränsande visshet kunde påstås vara whisky. Bergman visade sig vara en synnerligen angenäm värd. Sommarsköld och jag kunde tyvärr ej åta oss värdskapet då det vid en inventering av våra tillgångar, visade sig att han ägde en spårvagnspollett och två tiopennisslantar och jag 2 mk och 75 pi samt en rysk rubel från 1889. Samkvämet varade hela natten. Vi underhöll våra medresande med sånger ur vår synnerligen rikhaltiga repertoar, vilken de dock icke tycktes uppskatta. Men själva gjorde vi det desstu mera. Vid ett samtal med kaptenen ombord, lyckades vi utverka

ANNONSER

S y m p a t i s k domkapitelsledamot med fördelaktigt utseende önskar brevväxling med f ö r m ö g e n dam.

Svar till Pässä.
Post. rest.

F e s t a r r a n g ö r e r ! Vid behov av talare, vänd Eder till firma »Utele dolci».

Innehavare Grönblom & Ekholm.

Önskas hyra

Flodjakt för utfärder till Hallis, lämpad för familjeliv. Svar till märket »Bonzo» till d. bl:s kont.

Önskas köpa

En rymlig, obefläckad kristallskål. Brådskande svar till

Kulve Sölén.

Herr Uusivirta.

Vem är den lille mannen där med veck i pannan som sitter lutad över tentens svåra knoppar?

Det Uusivirta är, med vett i kannan så en professor därmed knappast stoppar. Hans hemstad Hangö är, han är dess prydna.

Där han vuxit upp i Herrans tukt och lydnad.

Re'n historien oss lär, hur gamle Caesar sade:

»Hellre förste i en by än andre i Romarstaden!»

Men bakvänt Uusivirta det på minnet lade:

»Helst första i kansli't, men ock uti tentamen.»

Hans samlarvurm »bekanta» är: det gäller ju hans ära, att komma ut med sexor i hela Hankens lära.

en nedsättning av biljettpriset med 100 %.

Efter framkomsten avdrucko vi en animerande frukost tillsammans med Bergman, varefter jakten efter pennningar började. Jag lyckades uppdriva ett belopp på 100 kronor. Resan kostade 25 kronor per person, alltså 50 kronor tillsammans. Summa 50 kronor över. Vi satte omedelbart i gång med att förvandla vår förmögenhet i mer njutbar form, vilket även lyckades över förväntan. Vid ankomsten till Åbo visade det sig nämligen att Sommarsköld måste stanna som pant ombord, medan jag på nytt gav mig ut på jakten efter guldet. Efter 4 timmars energisk kampanj lyckades jag slutligen tack vare min fenomenala övertalningsförmåga hopbringa de nödiga medlen. Hur Sommarsköld sedan klarade sig till Helsingfors är en annan historia som Kipling säger.»

Hans skildringar präglas av en omedelbar friskhet och ett glatt gåpåarhumör. Dessutom ge de intrycket av sanningsenlighet vilket man blott alltför sällan finner i dylika skildringar. Jag skall låta honom berätta ännu en annan episod från en av hans resor. Han skriver: »Jag satt med två vänner, vi kunna kalla dem X och Y, på Societetshuset för att fira Y:s snart förestående avresa. Alkoholkonsumtionen hade varit stor och stämningen var hög, så ingen må förundra sig över att vi glömde lämna tåget då avgångssignalen ljöd. Jag var alltså åter ute på en av dessa resor utan pengar och utan mål som småningom gjort mig ryktbar. Serit

omsider beslöto vi oss dock för att lämna vår vän Y. Vid en större station debarkerade vi alltså. Också Y. steg av för att taga ett ömt farväl. Då upptäckte vi plötsligt att tåget satt sig i rörelse. Y. lyckades i alla fall springande uppnå tåget och klängde sig fast vid buffertarna mellan två godsvagnar. X och jag beslöto omedelbart ringa efter ambulansen och beställa rum på sjukhus, då vi beräknade att han efter c:a 1,800 meter skulle somna och falla under tåget. Vi hunno dock ej företaga oss någonting av detta, ty tåget stannade redan efter 200 meter. Vi sprungo naturligtvis dit för att så fort som möjligt samla ihop bitarna av Y. och få dem under läkarvård. Men under över alla under, där hoppade Y. ned från buffertarna och uppsökte lugnt sin egen vagn. Vad hade inträffat? Vi stodo som frågetecken. Vid förfrågan hos stationsbefälet meddelades oss att semaforlinan brustit så att semaforen visat på stup. Efter hemkomsten firades Y:s i sanning underbara räddning med en större fest, vilken jag dock ej ser mig i stånd att relatera, då mitt minne svek mig redan på ett tidigt stadium. De enda spåren efter tilldragelsen ifråga äro 4 främmande spatserkäppar en främmande hatt och en damsko N:r 42 vilket på okänt sätt hamnat i mitt rum.»

Ja, detta är nu endast ett litet urval ur den synnerligen fängslande skildringen och jag hoppas, att mina ärade läsare med det snaraste måtte stifta en närmare bekantskap med boken i fråga.

Även i år ha de finska studenterna prytt „Liljan“ med en svensk studentmössa.

Vid den ärorika kören

MUSICES AMANTES

konsert den 14 april 1934 framfördes följande program:

Frühlingslied	Abt
Må metsän polkuja kuljen	Lindell
(ny, tillhör M.A.)	
Källan	Lagercrantz
Serenad	Abt
Sången	Palmgren
Tonerna	Sjöberg
Brudefaerden	Kjerulf
En vaggvislåt	Widner
Olaf Tryggvason	Reissiger
Pois meni merehen päivä	Järnefelt
Över dina händer lutad ..	Lundvik
Fridolin dansar	Törnudd

Efter konserten försiggick en s. k. sångarsits, för ovanlighetens skull denna gång utan damer, varvid föredrogs följande

PROGRAMVISA.

Ni säkert hört, huru härom dagen en yngling blev utav vår'n betagen, och lätt man gissar vem den gossen va' hans vackra namn, det börjar på M. A.

Han for till Tyskland från snön och isen, där ljöd de' »Frühlingslied» på alla Wiensen, men »franska fåglar» hördes ej en ända gång, nej, de va' Nachtigall och Finkelsång.

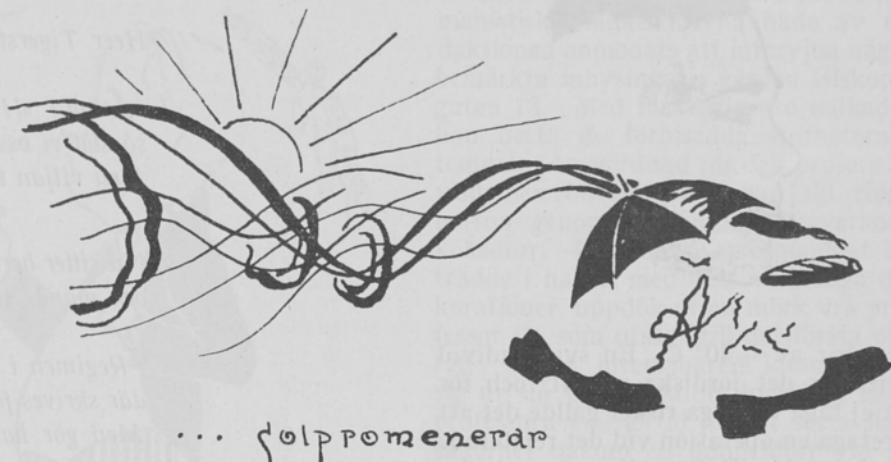
Då blev han kühner, ja, verkligt kühner, och kärlek fanns där, fast den va' grüner men plötsligt kom det en sanfter »Schäfer» in, då sa' han »Heil» och börja' packa in.

Längs »Metsän polkuja» snart här hemma (sången ä' ny, och den tillhör M.A.) han traskar hurtigt emellan häggars stam och kommer snart till den klara »Källan» fram.

Men invid källan, den klara, sköna, upptäckte gossen en tjusig böna, hon vattna blomster, och höll om dem sin arm, Men källan sprang, som känt, ur jordens barm.

Båd' ros och lilja hon skönt begjuter, och gossen tittar i smyg och njuter. För Amors pilar han genast giver tappt och klämmer till med en »Serenad» av Abt.

HUR DET KAN GÅ.

En jäkla tur hade han den gången,
ty flickan svara' med Palmgrens »Sån-
gen.»
en härlig »växelsång» mellan hjärtan
ljöd,
och källan klarna, och unga blodet sjöd.

Men det som hände strax efter detta,
kan ej i »Tonerna» man berätta.
Emellertid gjordes »Brudefaerden» i en
båt.
I sinom tid sjöng vårt par »En vaggvis-
låt.»

Men kärleksfröjderna sorgligt sluta,
med »Olaf Tryggvasons» långa skuta
»Pois meni merehen» han, och nu förty
hon ensam går liksom madam Butterfly.

Men snart blir hon utav Amor mutad,
Och sången: »Över dina händer lutad»
sjungs av en annan gosse, något rörd
av vin,
han bär det kända namnet »Fridolin».
(Fritt efter skalden).

Från H. F.

Det trippar
Det tassar
Det springer i trappan
Jag sitter tyst
Stum.
Vad är det?
Det springer till kulturhistoriska
Litteraturhistoriska
Världshistoriska
Det fnyser
Det fnissar
Hångrinar.

Jag ler
Ty jag vet
Det är Cronhjort

S. O. LINDMAN.

In Memoriam.

Vid det nya årets inträde avvek från
orten den kände specialisten på episco-
pala förvillelser, filosofiemagistern Sven
Olof Lindman.

Lindman var född i H:fors den 19/8
1910. Fadern var den beryktade filo-
sofiedoktorn, sedermera professorn Karl
F. Lindman. Efter att under flere års
sommarmästelse i staden Ekenäs ha in-
supit kraft ur naturens sköte, inträdde
han i den akademiska parnassen år
1929 samt innästlade sig snabbt i ett
flertal viktiga kongregationer. Sålunda
har han deltagit i starten av ett stort
antal bemärkta företag, bl. a. »Akade-
miska kommunistklubben» och »Peripa-
tetiska Akademien», på vilkas förlus-
telsekonto han gjort dryga insatser.
Sekreterare i »Humanistiska förenin-
gen» har han verksamt påskyndat dess
uppstigande mot ärones höjder. I Åbo
Akademis studentkår har han med
framgång omhändertagit viceordföran-
dens arbetsdryga post. »Peripatetiska
Akademien» har kallat honom till sin
hedersledamot.

Sven Lindman var en man av den
gamla stammen med en trygg bes-
lutssamhet, med fasta principer och
stora krav icke blott på sig själv utan
också på sin omgivning. Han åtnjöt
det oaktat en allmän aktning och hans
vansällhet förskaffade honom en stor
skara trogna adoranter.

Lindman hädangick obesudlad. När-
mast sörjande äro hans trätobröder,
bland dem den bekante rasforskarn W.
E. Nordström.

En låt om våren.

Åter blåsa vårens vindar.
Stadens orkeslösa lindar
kvickna till igen

Varför grubbla, varför spörja?
Se: att tänka är att sörja,
glöm det, ovän eller vän!

HEKTOR EL SIPPO.

För 14 och 1 dag sedan konstaterades,
att matematikern och kortkonstnären
Sippel el Neco höll på att värpa ägg ur
sin sinnrika panna; kläckningen skulle
komma att ske vid vänstra tinningen
utan hänsyn till vänstra ögat (Obs.! Lä-
get anges av honom själv i polära koor-
dinatorer med fem decimalers noggrann-
het). Det var en böld, lösenröd och
saftig.

En vecka hade gått, under vilken tid
matematikerns organiska verksamhet h.
o. h. var inställd, han var borta och
»Cognac» jämte den övriga labbesätt-
ningen tvingades återuppsöka sina glömda
Kiistrar och logaritmtabeller. Lör-
dagen 21:sta vaggade Sippel matt in på
organ, och visste berätta saker och ting,
som t. o. m. täffte käften på »Puffix»,
mitt i hans ramsa: »Ahlborg ut, — ut
Ahlborg, . . . nu går Ahlborg ut!»

Så här just före 1:sta Valpurgis ville
herr trollkonstnären spara på slantarna,
varför han beslöt själv operera det blod-
förgiftande aset. För ändamålet koka-
des ett gilletteblad i 10 minuter. Den
feberkurva, han uppgjort, visade sig
utgöra en parabel med ekvationen
 $x^2 = 2ag + b$, vari x bör tagas med
positivt förtecken, såsom funktion av ti-
den. Han insåg med enkel huvudräk-
ning att klockan 19,32,07 skulle han hava

en feber av $+40^{\circ}$ C. En svag individ kvitterar det jordiska vid 41° och för att ej taga onödiga risker gällde det att företaga en operation vid det relaterade klockslaget. Det rysliga avverkades med två raska snitt och det visade sig att »ägget» innehöll 10 kuber guano. Om det finnes någon civis som tvivlar på den egenhändig operationen, så är det endast att liksom »Greven», fråga matematikern själv: »Ja ha, din finn har torkat in, det tycks ej ha varit så farligt heller». Enligt utsago lär dock guanomängden en gång i misstag angivits till 15 kuber, men de övriga talen stämma på en milli när.

Det faller sig självt att alla uppskatta matematikerns själsnärvaro, om man fråntager de cives på organ, som fått sina fraktioner-kolvar sönderbrända, eller de få kvali, som i misstag satt salpetersyra i sin analys i stället för svavelsyra när det gällt att undersöka salpetersyreringen, samt de på kvanten, som radat vikterna från vågskålen utan att ha räknat dem, allt detta tack vare Sippels läkarpraktik. Dock, äras den som äras bör, ingen i landet har lyckats proppa sin knapp så full av födelsedagar, telefonnummer, logaritmer och annat rosk, som han.

Pon.

F. D. Äktenskapskandidat.

I H:fors vår Ahlbäck cum dignitate sig tränar i bandyspel liksom en sate; när stundom i matchen han grundligt blir slagen, i harmen han vanställer anletsdragen.

Men träffar man honom i hög person med Lagus och Nordling på Nylands nation, då dröjer han helst vid Lundells alfabet och klåparens verk kritisera han vet.

Vår Ahlbäck gett äktenskapsfrågan på båten,
Gud vet, när han åter tar upp den låten.
På Malax-mål, som han trogen blivit,
åt Alma mater han sig förskrivit.

Riddar Örnulf.

Herr Tigerstedt, Örnulf, en gång bad om ordet

och sad': »Humanister, om blott vi tord'et, så slöt vi oss samman till fostbrödralag». Men viljan till enhet var alltför svag.

Nu sitter herr Örnulf på ärones tinnar och manar till samförstånd svenskar och finnar.

(Regimen i Norrland han ej kan förstå, där skrives förresten U-me-å.)

Men gör han vår stad någon gång den äran,
det lönar sig ej för oss att besvärna.

Kemist fysionomier.

Milli-m. FS

S. 2 45

x.

y.

z.

d vs okända som storfheter betraktade

King-Kong

Mr Hyde

f.s.

Sågsnån

REMARKABEL VETENSKAPLIG UPPTÄCKT.

Vi uppsökte i går den bekante universalforskaren prof. Hilding Malmström för att få höra hans åsikt om en hittills ganska utforskad vetenskap nämligen fuskonometrin. Enligt vad ryktet förmäler har han ganska ingående studerat de företeelser inom denna vetenskap vilka beröra kemien. Han bekräftade vår förmodan och meddelade att han med det snaraste komme att publicera de resultat han uppnått. Dessa komma med all sannolikhet att resultera i en genomgripande förändring av tidigare arbetsmetoder. Framförallt kommer detta att göra sig märkbart inom den organiska kemien.

Den del av fuskonometrin, som går under namn av luntometri torde redan vara ganska utforskad, varför han hänvisade till sin senaste bok «Luntometrins grunder». Vi anföra här några formler för beräkning av vitsordet.

Den allmänna tentamensformeln lyder:

$$\text{Vitsordet} = \eta + di \text{ cas hyp } \varphi \int \frac{v}{QW} \frac{b}{v}$$

$$\log T d\omega + n_s^2 \frac{\text{datum}}{\text{Mol. vol}}$$

där $\eta + di$ = varierar med färgen på tentandens skjorta (svart = 0).

S = vinkeln mellan golvet och bordets plan.

b = bänkraden.

v = korkens kinematiska seghetsmotstånd.

T = temperaturen i aud. i °K.

n_s = förhållandet mellan ifrågasvarande prophets längd och bredd.

Obs.! ph läses alltid som f utom i ordet apona.

Alla konstanter kunna erhållas i femstelliga logaritmer av Sippel.

Anm. 1. Vid tentamen i fysik tillkommer ett minustecken.

Anm. 2. För Ing. Törnroth gäller en synnerligen förenklad formel:

$$v = k \frac{1}{a}$$

där a = antalet medhavda böcker
k = konstant.

Vi bådo att få litet närmare uppgifter om de verkningar dessa forskningar komma att medföra. De komma att i mycket hög grad förenkla såväl de syntetiska som de analytiska metoderna svarade professorn. Som ett exempel nämnde han framställningen av trifenylstibin. Själva reaktionen försiggår

SÖLVINGABALK.

Förr så gick han omkring
Som en Torgny på ting
och hans ord flög som jagande falk
för österbottningsått
skrev han lagar och rätt
Nu så lyder hans vikingsbalk:
Ej må supas på kår
Ej må Maj ropas an
Hos Fru Grönlund blott giftflaskor finns.
Vi som föregångsmän
skola släcka vår törst.
Såsom kårens förtjusande kvinns
Punsch är fredlös, och öl
får ej tas inombords
vor' det pilsner det farligt är dock
Ty den seideln så trind
är det falskaste stop
Och en skalk är den skummande bock!
Så han ristade lag
Vårän Sölve en dag
när i kårens klubbrum han stod
för en utvald publik
intresserad, unik,
något liten, men naggande god.

fullkomligt lika som tidigare enligt Grignard, men vid omkristallisationen ur petroleter uppnåddes tidigare mycket dåligt utbyte. Enligt denna nya fuskonometriska metod införes nu i petroletern 2,8 moler natriumalun, vilken har ungefär samma smältpunkt som trifenylstibinet. Vid bestämningen av smältpunkten bör naturligtvis användas termometer med ställbar skala. På detta sätt kan utbytet höjas snart sagt hur högt som helst.

Vad de analytiska metoderna beträffa vill jag ej nu närmare ingå på dem.

HUMANISTICUM.

«Erröre's» korrespondent inom de humanistiska tankesfärerna hade av redaktionen anmodats att intervjua några bemärkta inhysingar i gården Biskopsgatan 13. Med förklarlig oro nalkades han detta de förbisedda storheternas tempel. Av vördnad för den profetiska visdomen införskaffade han sin ringa person genom en ljudligt kreverande köksdörr. Då Eder Korrespondent inträdde i hallen med dess vällustiga dekorationer, uppdök ur en mörk vrå professor P., som utsågs till det första offret. Innan intervjuaren kunnat resa sig ur sin vördnadsfulla bugning, hade professorn emellertid hunnit sätta sig i säkerhet bakom en dubbeldörr vid sidan av ingången.

Ansenligt tillplattad beslöt Eder Korrespondent att söka sin lycka i högre belägna regioner. I trappan sammanstötte han med en snabbt framflytande ande, som vid närmare påseende befunns utgöras av den kända hastighetsläsarn, civis C. Med ett förbindligt leende kvarhöll Eder Korrespondent detta intressanta objekt och återgäldades med en ännu förbindligare uppsyn. Hans frågor besvarades med stor villighet och utförlighet. Redaktionen hade varit intresserad av, huru bemärkta humanister ämnade tillbringa sin sommar. Eder Korrespondent framförde denna förfrågan. — «Förbereda mig för min diplomatiska karriär», svarade civis C. — «Huru undergår man en dylik förberedelse?» — «Saken är mycket enkel», genmälde civis C. «Först avlägger man filosofiekandidatexamen. Därtill lämpar sig bäst maj månad med dess tempererade klimat. Därpå kan man med fördel undanstöka politicskandidaten, vilken icke bereder några som helst svårigheter. I medlet av juli torde man vara mogen att börja med juridiken. Att avlägga rättsexamen lönar sig knappast. Klokast är det att genast inrikta sig på jurisdoktorn. Där-

De äro ett otal av vilka dock den s. k. vaselinmetoden är den enklaste. Namnet härrör sig därav att substansen uppblandas med vaselin varefter ingen närmare undersökning erfordras. Procenthalten kol och väte avläses ur litteraturen.

Professorn lovade sända oss ett exemplar av publikationen, men såg sig nu tyvärr tvungen att avbryta intervjun. Vi tackade honom för de synnerligen intressanta upplysningarna och lovade återkomma sedan vi satt oss in i dessa nya rön inom vetenskapen.

efter...« — I högsta grad imponerad avlägsnades ig Eder Korrespondent undskyllande sig för bristande tid. Uppkommen i övre hallen såg han professor H. framseglad ur sitt välomgärdade kabinett. Förrän intervjuarn rätt uppfattat situationen, hade professorn likväl med tillknäppt beslutsamhet hunnit upprepa professor P:s manöver.

Bedrövad uppsökte korrespondenten ett nytt offer. I Världshistoriska seminariet påträffades civis S-x böjd över en diger bok, som vid ingående granskning befanns vara Adolf Hitlers «Mein Kampf». — «Vad tänker civis S-x göra under sommarn?» — «Studera national-socialismen». — «Vem har väckt Edert intresse för denna rörelse?» — «Professorskan S.» — «Vilka beröringspunkter finner Ni mellan Eder och Hitler?» — «Jag igenkänner hos honom flere av mina egna egenskaper». — «Vilka?» — Civis S-x ler besvärad, men korrespondenten upprepar inkvisitoriskt sin fråga. — «Mina sämsta...»

Rädd för att framprovocera Greuelpropaganda avlägsnade sig korrespondenten med skyndsamhet. I hallen mötte honom civis M., som med mörk blick granskade hans obetydliga person. På vår förfrågan, var civis M. synnerligen ovillig att giva något svar, men då korrespondenten relaterat sina motgångar hos det professionella ståndet, löstes hans tungas band. Civis M. befanns nämligen stå i beredskap att utgiva en kort inledning i vetenskapen om professorernas uppträdande mot studenterna. Han omnämnde en mängd detaljer ur sitt verk. Tyvärr voro de av så makaber art, att de icke lämpa sig för publicering. — Intervjun avbröts genom civis M. 2:s mellankomst. Civis M.2 sade sig i en nära framtid ämna ingå kamratäktenskap. Vårt samtal stördes genom ankomsten av civis S., som protesterade mot kamratäktenskapsideologien och sade sig i främsta rummet rekommendera blåäktenskapet, vilket han ärnade grundligt studera på en studiefärd under den instundande sommarn. Civis T., som även framlockats av den livliga diskussionen, förordade en mera konservativt anstruken erotik, medan civis T.2 rekommenderade en återgång till de gamla idealen: tro, hopp och kärlek. Hon ämnade under sommarn sysselsätta sig med blomsterodling.

I läsesalen höres magister N:s hosting. Sällskapet upplöses. Med en vemodig blick på husets största sevärdhet, telefonen, avlägsnar sig Eder Korrespondent. Denna gång genom paradörrnen, som ljudligt signalerar hans avfärd.

*Flicka lilla
följ
Fru Grönlunds
exempel
å ät på Kåren
så får du strax
Mae West
former*

SVANESÅNG.

*Vem leder dina steg, vem lär Dig
var faror lura, snaror ligga i försåt,
O, teologie ungdom som blev färdig
i våras med Din sorgsna skolbarnsgråt.*

*Vart går Du, ungdom för att tröstas?
För länge sedan Hans till Hangö for,
Paetau den äldre pappa blev i höstas,
Brage på Åland har församlingsbor.*

*Och jag som livet tänkte skänka
att Eder fostra, giva Eder råd,
jag såg i somras en stjärna blänka.
Jag tröttnade på glam och överdåd.*

*Nu skall jag skiljas från Er, gula skara,
Jag prästvigd är och får en prästgård.
Men ofta, ofta skall min tanke fara
Till gulnäbbsbarn, och deras själars vård.*

S. O. D. Sorthan.

Protest!

Undertecknade oförvitliga medborgare och anhängare av den sanna friheten uttala härmed vår mest upprörda protest över det skandalösa förhållande, att kårens enda återstående eldstad vanställts med sann frihet på det grövsta kränkande symboler.

Åbo, den 1 april 1934.

K. v. Buxhoeveden. W. Schmidt.
E. Sandberg. A. M. Sundvall.
I. Lindberg. G. A. Donner.
B. Wiik.

OLE

(Censurerad av kårens ordf.)

*Vem är studentkårens glada själ
på kårens sångarebana?
Vem är den livade fläktens spel
i kårens sångarefana?*

*Jo, Ole är det som anger ton
vid kårens glammade fêter,
när ej han står vid Verdandis tron
som livagent för profeter.*

*Du är ju också den björn som kräver
all kovä på vilken kåren lever.
Var giribuk får du att bäva.*

*Ty önskar kåren med höjd pokal
försäkringar dig i hundratall
och att du länge må leva.*

Borttappat.

1 (en) Milli-mol borttappad på vägen till stinkrummet. Upphittare med ärliga avsikter bedes anmäla till Hillman. Träffas säkrast på kvali plats 85.